

[Pia Kjærsgaard]

deres mors vilje, og vil ministeren gribe ind over for denne bureaukratiske og umenneskelige handling?»

Begrundelse

Der henvises til oplysninger i B.T. den 5. december d.å., side 16, hvor der fortælles om en mors kamp for at få sine børn tilbage, efter at hun igen har fået ordnede forhold, herunder fast bolig og ægteskab. Det kan og bør ikke være nogen sagsbehandlers opgave at ødelægge menneskers tilværelse under henvisning til nogle bureaukratiske regler. Det er urimeligt, at folk, der sætter børn i verden og selv ønsker og evner at brødføde og opdrage dem, skal berøves denne mulighed af bedreviddende personer.

Vi har efterhånden været ude for flere tragiske eksempler på »eksperters« afskrækkende og umenneskelige behandling af de svage i vort samfund.

Spørgeren håber derfor, at ministeren vil undersøge sagen til bunds så hurtigt som muligt, så den omtalte familie kan fejre jul i fællesskab med børnene.

Svar (13/12 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Da sager om anbringelse af børn uden for hjemmet må anses for meget alvorlige, er der i bistandsloven indbygget mange sikkerhedsventiler for at undgå, at der gribes ind mod forældrenes vilje, medmindre det er absolut påkrævet af hensyn til barnets velfærd – som der står i lovens § 123.

Afgørelsen skal træffes på et møde i det sociale udvalg (i visse store kommuner magistraten), der suppleres med retskredsens byretsdommer og en pædagogisk-psykologisk konsulent. Kan udvalget ikke holde møde, kan foranstaltninger, som af hensyn til barnets velfærd ikke kan opsættes, ifølge § 127 iværksættes foreløbigt af formanden eller næstformanden. En foreløbig afgørelse skal senest inden 7 dage forelægges det sociale udvalg til godkendelse, og endelig afgørelse skal træffes af udvalget inden 1 måned.

Udvalgets endelige afgørelse kan inden for en frist af 4 uger indbringes for den sociale ankestyrelse. Derimod er der efter bistandsloven ingen adgang for mig til at gribe ind i

en konkret sag om anbringelse af børn uden for deres hjem.

Jeg kan oplyse, at reglerne i bistandslovens afsnit VIII, der giver socialudvalgene hjemmel til at gribe ind, senest blev ændret ved lov nr. 130 af 31. marts 1982. Et af hovedformålene med lovændringen var, at der skulle ske en styrkelse af forældrenes retssikkerhed, bl.a. gennem regler om, at forældrene skal have tilbud om advokatbistand.

Om den sag, der er baggrund for spørgsmålet, er det oplyst over for socialministeriet, at der er truffet en foreløbig afgørelse med hjemmel i bistandslovens § 127. Denne foreløbige afgørelse er inden 7 dage blevet godkendt af det sociale udvalg.

I overensstemmelse med reglerne i § 127 – der kræver endelig afgørelse inden 1 måned – vil sagen på ny blive behandlet i udvalget inden jul.

Spm. nr. S 405

Til *arbejdsministeren* (5/12 84) af:

Maisted (FD):

»Vil ministeren redegøre for den korrekte forståelse af cirkulæreskrivelse af 24. november 1983 om offentlig finansiering og jobskabelse, punkt IV, C?»

Begrundelse

Det er spørgeren bekendt, at der er forskellig opfattelse af, hvad der må henregnes til »lønudgifter«. I henhold til det i spørgsmålet nævnte punkt kan »ovrigte udgifter« finansieres af lov 488-midlerne med et beløb højst svarende til lønudgiften til jobskabelsesmidlerne.

Spørgeren udbeder sig forklaring på, om der til lønudgiften kan henregnes de elementer (faktisk timeløn + sociale tillæg + mestersalær + moms), der normalt indgår i lønudgiften, når private firmaer udfører arbejdet på normale vilkår, eller der kun må indgå den direkte lønudgift.

Svar (14/12 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

I henhold til cirkulæreskrivelse af 24. november 1983 om offentlig finansiering og jobskabelse kan lønudgifter til personer, der ansættes i henhold til §§ 21 og 22 i bekendt-